

[Haustrup Clemmensen.]

de manøvrer, der blev afholdt i Tjsekkoslovakiet i fjor og i år, ikke ligefrem var i nøje overensstemmelse med aftaler truffet med et lands folkevalgte regering. Der er en så grunddyb forskel mellem Amerikas forhold til andre frie lande og Ruslands forhold til Tjsekkoslovakiet, at det ville være klædeligt, at også hr. Sigsgaard erkendte denne forskel.

Må jeg derefter have lov til at vende mig til enkelte bemærkninger, der er gjort af andre ordførere. Må jeg ikke først, fordi det vist i mere end én henseende faldt lidt uden for denne åbningsdebat — og ikke mindst uden for de principper, som hr. Per Hækkerup for et øjeblik siden mente der skulle anlægges — sige, at nogle af de synspunkter, hr. Per Hækkerup gjorde gældende i anledning af det interview, frk. Mette Kryger havde med finansministeren i Aktuelt Kvarter for nogle dage siden, ærlig talt var temmelig ejendommelige. Jeg forstod, at man på denne baggrund fandt anledning til at spørge, om det var den gammeldags indstilling over for nødstedte mennesker, der viser sig alligevel at ligge på bunden hos de konservative. Det er muligt, man kunne hævde sig med den slags synspunkter for et halvt århundrede siden eller så, men hr. Per Hækkerup ved nøjagtig lige så godt som vi andre, at der ikke er nogen som helst forskel på det menneskesyn, der anlægges fra den ene og fra den anden side i denne sal, og han ved lige så udmærket, at der socialpolitisk lykkeligvis om principper har været bred enighed i dette folketing igennem mange, mange år. Derfor behøver hr. Per Hækkerup ikke på nogen måde at være foruroliget i denne sag.

Jeg kan ikke helt tilbageholde den bemærkning, at det på den historisk kendte baggrund fra denne sommer virker sådan en lille smule — hvad skal man sige — pudsigt, når netop hr. Per Hækkerup siger til os i den konservative gruppe, at han håber, der i hr. Poul Møllers gruppe er folk, der kan forklare ham, at han ikke er i pagt med tiden,

når han fremsætter sådanne udtalelser. Jeg har en vis erindring om, at der er andre i et andet parti og en anden folketingsgruppe, der har sagt f. eks. om hr. Per Hækkerup, at der burde være folk i hans gruppe, der over for de udtalelser, han fremsætter, kunne forklare ham, at han ikke var i pagt med tiden. Må jeg ikke henstille til det ærede medlem at følge den gamle leveregel: fordi man stikkes af andre, blev ikke selv en torn.

Derudover gjorde hr. Per Hækkerup en række bemærkninger både i sit første og i sit andet indlæg vedrørende hele den økonomiske situation. Jeg tror, det væsentligste på disse områder er, at der herved er åbnet for en debat om disse problemer, og jeg udtrykker håbet om, at det bliver en både saglig og konstruktiv debat. Men jeg beder om, at hr. Per Hækkerup ikke bliver alt for dygtig i sin argumentation. Ikke mindst i sit sidste indlæg fremhævede han, at nu var i kraft af rentestigningen boliger blevet 2.000 kr. dyrere — tårerne stod også dér næsten malet i øjnene. Det afhænger jo lidt af, hvad man sammenligner med. Hvis man sammenligner med det meget lave renteniveau, det lykkedes at komme ned på i fjor, så er betragtningen rigtig. (Per Hækkerup: Siden maj!). Ja, også hvis man går længere tilbage, har det lave renteniveau holdt sig. Men hvis hr. Per Hækkerup gjorde sig den ulejlighed at sammenligne obligationskurserne i dag med obligationskurserne i slutningen af den socialdemokratiske regerings levetid, så er der jo ikke 2.000 kr.s forskel. Jeg ved ikke, om der er 25 øre eller 50 øre eller noget lignende. Jeg har nogle kurser, som det ærede medlem kan fordybe sig i. Det kan måske gøre det mere naturligt, at man ikke agiterer alt for dygtigt på dette område, navnlig når man samtidig forklarer, at man er tilhænger af en obligationsrationserings indførelse.

Her må man vel have lov at erindre om, at da boligbyggeriet er steget meget stærkt — jeg dokumenterede nogle af tallene i min ordførertale i går — da priserne i nogen grad er steget, og da man øn-